

POŻYCIE (2) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg G pożyciã (1). ◇ L pożyciu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Życie, przebywanie człowieka na ziemi (2) : głupie mówić, nierozmyślnie czynić, Oboje to Pángraczy w pożyciu szkodliwe. *CiekPotr* 37.

Wyrażenie: »pożycie na świecie« (1): niemogę obaczyć, [...] coby Trwálźzego było, álbo bárźiez należało Do pożycia ná świecie: [...] mamli zá rofkořzã Vdác fię, álbo ráczey ná łławę pracować. *CiekPotr* 16.

Synonimy: *bycie, bydlenie, mieszkanie, pobydlenie, pobyt, przebywanie, życie, żywot.*

Cf **POŻYĆ**

LW